

Sygn. akt V CZ 123/10

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku A. Z.
przy uczestnictwie małoletniej K. M., reprezentowanej przez matkę J. Ź.
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 marca 2011 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego
w W.
z dnia 23 lipca 2010 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2010 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił apelację wniesioną przez uczestniczkę postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego we W. wydanego dnia 26 lutego 2010 r., w sprawie [...], oceniając, że uczestniczka uchybiła terminowi na złożenie tego środka zaskarżenia.

Postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone w całości przez uczestniczkę postępowania, która wniosła o jego uchylenie. Podniosła zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść orzeczenia, a to przez stwierdzenie, że uczestniczce termin do złożenia apelacji upływał z dniem 6.04.2010 r., podczas gdy w rzeczywistości upływał on 9.04.2010 r., a w konsekwencji apelacja została złożona z zachowaniem ustawowego terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 369 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Terminy na dokonanie określonych czynności oblicza się zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego (art. 110 k.c. i następane).

Podstawą wniesionego przez uczestniczkę zażalenia był zarzut, że Sąd Okręgowy popełnił błąd w ustaleniu daty doręczenia stronie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem, którą powinno stwierdzać zwrotne potwierdzeniu odbioru. Uczestniczka podniosła, że zaskarżone apelacją orzeczenie zostało doręczone jej pełnomocnikowi w dniu 26.03.2010 r., a nie jak ustalił sąd w dniu 23.03.2010 r., co powoduje, że apelacja została wniesiona w terminie.

Dowodem doręczenia stronie pisma procesowego jest zwrotne potwierdzenie odbioru. Prawidłowy dowód doręczenia pisma stronie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., zaświadczającym fakt i datę doręczenia, korzystającym z domniemania prawidłowości (por. postanowienie SN z 17 grudnia 1999 r., II CZ 147/99, niepublikowane). Sąd dokonując sprawdzenia poprawności dokonanego w sprawie doręczenia celem określenia jego

prawidłowości, ma obowiązek zbadania czy przesyłka została doręczona stosownie do treści właściwych przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (art. 131 k.p.c. i następne) oraz wydanego w oparciu o tę ustawę aktu wykonawczego, w rozpoznawanej sprawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym (Dz.U. Nr 62, poz. 697 ze zm.) obecnie już nieobowiązującego. Sąd powinien również zbadać, czy prawidłowo zostało sporządzone zwrotne potwierdzenie odbioru stanowiące dowód doręczenia przesyłki, a w szczególności sprawdzić, czy przesyłka została odebrana przez osobę uprawnioną do jej odbioru w imieniu adresata oraz w jakiej dacie została odebrana. Jedynie prawidłowo doręczona przesyłka, a zatem taka której prawidłowo wypełniono zwrotne potwierdzenie odbioru, może stanowić dowód doręczenia stronie orzeczenia, a jeżeli jest ono zaskarżalne a termin do jego zaskarżenia jest liczony od dnia doręczenia, również określać pierwszy dzień okresu, od którego liczony będzie termin do wniesienia właściwego środka zaskarżenia.

W rozpoznanej sprawie Sąd Okręgowy zaniechał zbadania prawidłowości doręczenia, a przede wszystkim prawidłowości sporządzenia zwrotnego potwierdzenia odbioru, co uczyniło zażalenie wniesione przez uczestniczkę zasadnym. Z akt sprawy może wynikać, że pełnomocnik uczestniczki otrzymał przesyłkę w dniu 26.03.2010 r., przy czym w sposób niewłaściwy zostało dokonane doręczenie, gdyż zwrotne potwierdzenie odbioru skierowane do uczestniczki zostało załączone do koperty zawierającej przesyłkę kierowaną do wnioskodawczyni, i odwrotnie.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.